

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 114

Opstand tegen het koninkrijk

‘Zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet?’ vroeg Job aan zijn vrouw toen hij daar zat, van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe overdekt met boze zweren (Job 2:10). Gelet op de woorden in de titel van deze studie zou het goed zijn om Jobs woorden te parafraseren en ons af te vragen: zullen we alleen de plezierige waarheden uit het Woord van God ontvangen en wat onplezierig is negeren? Mijn eigen antwoord op deze vraag is algemeen bekend. Ik heb gekozen voor de weg der waarheid.

Mijn studies in het Woord hebben me tot de overtuiging geleid dat de laatste jaren van het koninkrijk van God zullen worden gekenmerkt door de afwezigheid van alle weerhoudingen en de beëindiging van het werk van de Geest als de weerhouder. Door dat te doen, stelt God alle onderdanen van Zijn weldadige regering op de proef om te zien of zij gehoorzaamheid hebben geleerd. Uit deze toets komt de opstand voort tegen de regering van God.

Hoewel dit het onderwijs van Gods Woord is, vinden velen het heel moeilijk te geloven dat na eeuwen van goddelijk bestuur, waarin de mensen getuige zijn geweest en genoten hebben van de voordelen en zegeningen die gepaard gaan met Gods heerschappij, er ooit opstand tegen zou kunnen komen.

Veel moeilijkheden vinden hun grond in een verkeerd begrijpen van alle feiten en het niet in staat zijn ze alle te doorgronden. Hoewel de Bijbel ons bijvoorbeeld vertelt dat er opstand zal zijn, staat nergens dat die succesvol zal zijn of dat Gods heerschappij daarmee omvergeworpen zal worden. Het gaat om een kleine minderheid en elk tijdelijk of

schijnbaar succes dat men daarmee lijkt te hebben, zal alleen tot stand komen op grond van Gods toestemming, opdat de trouw van alle onderdanen op de proef gesteld kan worden. Een deel van het succes is het gevolg van het feit dat de trouwe onderdanen van Gods koninkrijk geen enkele vorm van geweld tegen hen kunnen gebruiken. Onder Gods regering zullen allen die het zwaard opnemen daardoor ook omkomen (Matt. 26:52). De heiligen moeten wachten, lijden en zo nodig zelfs sterven tot de tijd dat Gods regering weer tegen zulke slechte mensen in actie komt.

Het is een ware zegen te weten dat in de tijd, waarin de goddelijke heerschappij verdwenen lijkt te zijn en de opstandige mensen doen wat zij maar willen, God al de verzekering heeft gegeven 'dat het koninkrijk Gods nabij is' (Luc. 21:31) en dat het te zijner tijd zal functioneren. Om deze rebellie te begrijpen kan het ons helpen wanneer we inzien dat deze voortkomt uit een toestand die door God is toegestaan met het doel 'de ure der beproeving,'¹ te laten ontstaan 'die over de gehele wereld komen zal, om hen, die op de aarde wonen, op de proef te stellen'¹ (Openb. 3:10).

In eerdere studies is al naar voren gebracht dat we nu leven in de dag des mensen en dat deze dag zijn hoogtepunt zal bereiken onder Gods bestuur van genade. Deze dag des mensen moet worden gevolgd door de dag van Christus, wat een andere aanduiding is voor het koninkrijk van God. De dag van Christus moet gevolgd worden door 'de grote en geduchte dag des Heren.' Aangezien de dag des Heren komt als een dief in de nacht (II Petr. 3:10) kunnen we geen enkele gebeurtenis of tijdstip aanwijzen die het begin ervan markeert. Maar er bestaat bewijs dat deze begint op het moment dat God, zonder voorafgaande aankondiging, alle weerhoudingen wegneemt. Na verloop van tijd zullen mensen door eigen waarneming ontdekken dat door sommigen weer zonden bedreven worden en dat deze niet zo snel en zeker worden bestraft als altijd gebeurde vanaf het moment dat God de heerschappij heeft overgenomen. Dat zal geen verbazing wekken voor de heiligen Gods die Zijn Woord kennen. Zij vinden hun toevlucht in de verklaring van God: 'daar een zondaar honderdmaal kwaad doet en toch lang leeft.

¹ NBG-vertaling heeft hier 'verzoeking' respectievelijk 'verzoeken.' De Griekse tekst heeft respectievelijk *PEIRASMOS* en *PEIRAZO*, dat elders vertaald is met 'beproeving' (zie Luc. 8:13; Hand. 20:19; I Petr. 4:12) en 'op de proef stellen' (zie Joh. 6:6; Hand. 15:10). Aangezien deze vertaling meer in de lijn ligt met de woorden die Sellers citeert (*testing* en *to test*) heb ik ervoor gekozen het citaat uit de NBG-vertaling op dit punt enigszins te wijzigen.

Nochtans weet ik, dat het de godvrezenden wel zal gaan, omdat zij voor Hem vrezen' (Pred. 8:12).

Over de komende dag des Heren heeft Paulus ons zijn waardevol woord gegeven in II Thessalonicenzen 2:3,4: 'laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval (*APOSTASIA*) komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.' En aangezien deze mens der wetteloosheid wordt vernietigd door het krachtig doorbreken van het licht van Christus' parousia, is het duidelijk dat dit allemaal plaatsvindt voor de eigenlijke wederkomst van Christus Jezus. Zijn wederkomst slaat de opstand neer.

Onder de heerschappij van God zullen vrijwel alle werken van God zichtbaar, openlijk en algemeen bekend zijn. Zij zullen niet 'in het verborgene' plaatsvinden en niet 'onnaspeurlijk' zijn, zoals dat vandaag is. Hieruit zullen alle mensen leren over de vreugde, de zegeningen en de voldoening die voortkomen uit de wandel in overeenstemming met de grote morele wet die in die tijd zal gelden. Al Gods werken zullen Hem prijzen en Zijn heiligen zullen Hem zegenen. Zij zullen spreken over de heerlijkheid van Zijn heerschappij en praten over Zijn macht; en zij verkondigen aan de kinderen der mensen Zijn machtige daden en de luisterrijke heerlijkheid van zijn koningschap (zie Ps. 145:10-12).

De wereld die God dan zal vaststellen (Ps. 96:10), zal er een zijn van goddelijke gerechtigheid, waarin nooit iemand zal worden gestraft tenzij hij het verdiend heeft, waar alleen de schuldige zal lijden. Bovendien zal de mens in de komende wereld zo omgeven zijn met de zegeningen van God dat er alle reden zal zijn om goed te doen en er zal niets dan verlies en ellende voortkomen uit het doen van kwaad.

Het kan zijn dat satan in die tijd God opnieuw zal uitdagen zoals hij heeft gedaan in de dagen van Job met de woorden: 'is het om niet, dat de mensheid U vreest? Heeft U hen niet aan alle kanten beschut? U zegent het werk van zijn handen als hij goed doet en u straft hem als hij kwaad doet! Maar neem nu eens Uw weerhoudingen weg, maak zijn banden losser en bevrijdt hem van zijn touwen en U zult zien hoe snel hij in opstand komt tegen U en zich keert tot mij!'

Let er goed op dat ik hier niet beweer dat het op die manier zal gaan. Het enige wat ik zeg, is dat dit in het geval van Job gebeurde en dat het boek Job voor ons onderwijs is geschreven en dat het zeer verhelderend is dat satan wordt beschreven als 'de aanklager van de broeders' (Openb. 12:10) in de tijd dat de opstand zich voordoet.

Er gaat heel veel in de Schrift over deze tijd, waarin de mensheid op de proef wordt gesteld en de opstand die daaruit voortkomt. Alle waarheid die de zeventigste week (een periode van zeven jaar) van Israëls zeventig weken (Dan. 9:27) betreft, houdt hiermee verband. Heel Psalm 2, Psalm 83, Mattheüs 24 en 25 en het grootste gedeelte van Openbaring heeft te maken met deze tijd. Bovendien wordt in deze gedeelten heel duidelijk het antisemitische karakter, dat gepaard gaat met deze opstand, aangetoond. Onze beperkte ruimte staat ons toe slechts twee van deze gedeelten te behandelen.

Psalm 2 begint met de vraag: 'waarom woelen de volken en zinnen de natiën op ijdelheid?' Hier worden de volken en natiën vergeleken met een machtige zee, een beeld dat vaak gebruikt wordt voor volken (Jes. 57:20). Deze vraag kan alleen maar zin hebben als de volken en natiën eerst rustig en vreedzaam zijn geweest en plotseling onstuimig zijn geworden, net als de zee bij tijd en wijle. Rotherham zegt daarover: 'we zijn Delitsch dank verschuldigd zijn voor het feit dat hij de aandacht heeft gevestigd op de voor de hand liggende omstandigheid, die echter vaak over het hoofd wordt gezien, dat deze koningen en raadslieden, die betrapt worden op rebellie bij de opening van deze Psalm, al dienstbaar waren aan Jehova en Zijn gezalfde. Zij hadden al te maken met de belemmeringen die voortkomen uit hun verplichtingen aan Jehova en Zijn Christus; aangezien zij ondanks deze belemmeringen weerspannig zijn geworden, komen zij in opstand tegen die belemmeringen.' (*Studies in the Psalms*, p.52).

Een verdere beschrijving van de omstandigheden die deze vragen hebben opgeroepen, vinden we in de verzen 2 en 3: 'de koningen der aarde scharen zich in slagorde en de machthebbers spannen samen tegen de HERE en zijn gezalfde: Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen!'

Deze uitspraak wijst erop dat de koningen en machthebbers van deze aarde, die volledig onderworpen zijn geweest aan de goddelijke heerschappij (Jes. 2:2-4; Jes. 60:3,11; Ps. 22:29; 72:11), plotseling samenspannen, wat volgens Delitsch betekent: 'in opstand komen.' Zij zijn bij elkaar gekomen om gezamenlijk op te trekken tegen Yahweh en tegen Zijn gezalfde. Aangezien Yahweh in het Oude Testament de Here Jezus is van het Nieuwe Testament, kan Hij hier niet de 'gezalfde' zijn. Het heeft betrekking op het koningschap van David over Israël onder de heerschappij van God, een feit dat duidelijk is aangegeven in Jeremia 30:9; Ezechiël 34:23,24; 37:24,25; Hosea 3:4,5. De heersers van de aarde zijn het erover eens geworden de banden van Yahweh en Zijn gezalfde te verbreken. Zij zijn vastbesloten de touwen van zich af te werpen.

Uit de balans van deze Psalm blijkt heel duidelijk dat de meerderheid van deze koningen en machthebbers van hun bedoelingen zal afzien door de overredende, kalmerende woorden van Yahweh als Hij hen oproept om wijs te handelen en Zijn onderwijs te volgen (Ps. 138:4). Zij worden uitgenodigd zich opnieuw aan Yahweh te onderwerpen, Hem met eerbied te dienen en zich ootmoedig in Hem te verheugen. Als ze dat weigeren, worden ze gewaarschuwd dat ze verloren zullen gaan als de volle hitte van Zijn toorn zich zal openbaren. Deze overredende toon, gepaard gaande met een ernstige waarschuwing, is kenmerkend voor de tijd waarin Yahweh 'alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf.'

In Psalm 83 wordt het antisemitisch karakter van de opstand duidelijk gemaakt. In het tweede vers zien we dat God Zich stilhoudt en zwijgt ondanks de vele slechte daden die plotseling gepleegd worden. Het volgende vers verklaart dat Zijn vijanden 'tieren' en Zijn haters 'de kop opsteken.' De details van hun daden worden uiteengezet in vers vier: 'zij smeden een listige aanslag tegen uw volk (Israël) en beraadslagen tegen uw verborgen² (de goddelijke ekklesia in Israël).' Hun bedoeling wordt onthuld in het volgende vers: 'komt, laten wij hen als volk verdelgen, zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht.' In de verzen zeven tot en met twaalf daalt de goddelijke straf neer op hen die zeggen: 'wij willen in bezit nemen de woonsteden Gods.'

Op dat moment in de geschiedenis is Psalm 11 helemaal van toepassing. Daarin wordt gesteld: 'Hij regent op de goddelozen vurige kolen en zwavel, schroeiende wind is het deel van hun beker' (Ps. 11:6). Hierover lezen we in Openbaring 18:8 opnieuw. Het is duidelijk dat het hier gaat om een onderscheidend oordeel dat alleen de kwaden raakt en dat een eind zal maken aan de opstand tegen de heerschappij van God.

² Van Hebr. *TSAPHAN*, verbergen, geheimhouden. Statenvertaling heeft 'verborgen.' Dit stemt ook overeen met de vertaling die Sellers citeert, waar gesproken wordt over 'hidden ones.' Daarom heb ik het citaat uit de NBG-vertaling hier enigszins aangepast en het woord 'beschermelingen' vervangen.